

श्रीराघववेन्द्रेस्तोत्रम्

श्रीपूणवेधगुरुतीरथपयोवधिपारा कामारमाक्षवषिमाक्षशरिः स्पृशंती ।
पूरवोत्तरामतितरङ्गचरत्सुहंसा दबोऽइसवेतिपराङ्घ्रपियोजलग्ना ॥ १ ॥

जीवशेभदेगुणपूरतजिगतसुसत्त्व नीचोच्छावमुखनकरगणैः समतो ।
दुर्वादयजापतर्गिः ँर्गुनुराघववेन्द्रेवाग्दवेतासरदिमुं वमिलीकरोतु ॥ २ ॥

श्रीराघववेन्द्रेः सकलप्रदाता स्वपादकण्डजद्वयभक्तमिद्व्यः ।
अघाद्वरसिम्भदेनदृष्टविज्रः क्मसुरवेन्द्रेवेवतु मां सदाथयम् ॥ ३ ॥

श्रीराघववेन्द्रेहोहरपादकण्डजनषिबेणाल्लवधसमस्तसम्पत् ।
दवेस्वभावो दविजिद्वरुमोथयमष्टिप्रदो मसे सततं स भूयात् ॥ ४ ॥

भव्यस्वरूपो भवदुःखतूलसङ्घाग्नचिर्यः सुखधैर्यशाली ।
समस्तदुष्टग्रहनगिरहशो दुरत्ययोपप्लवसिंधुसतेः ॥ ५ ॥

नरिस्तदोषो नरिवद्वयवेषेः प्रत्यर्थमिकत्त्वनदिनभाषः ।
वद्वित्प्ररजिङ्गयेमहावशिषो वाग्वैरिनीरिजतिभव्यशेषेः ॥ ६ ॥

संतानसम्पत्परशुद्धभक्तविजिङ्गानवाग्दहेसुपाटवादीन् ।
दत्त्वा शरीरोत्थसमस्तदोषान् हत्त्वा स नोव्यादगुनुराघववेन्द्रेः ॥ ७ ॥

यत्पादोदकसङ्घ्यः सुरनदीमुखापगासादति-
सङ्ख्यान्नुत्तमपुण्यसङ्घवलिसत्प्रथ्यातपुण्यवहः ।
दुस्तापत्रयनाशनो भुवामहावंध्यासुपुत्रप्रदो
व्यङ्गस्वङ्गसमृद्धिदो ग्रहमहापापापहस्तं श्रयते ॥ ८ ॥

यत्पादकण्डजरजसा परद्विषतिङ्गा यत्पादपद्ममधुपायतिमानसा ये ।
यत्पादपद्मपरकीर्तनजीर्णवाचस्तददर्शनं दुरतिकाननदावभूतम् ॥ ९ ॥

सर्वतंत्रस्वतंत्रोत्सो श्रीमध्वमतवर्धनः ।
वज्रिणीन्द्रेकरावजोत्थसुधीन्द्रवरपुत्रकः ।
श्रीराघववेन्द्रे यतराट् गुरुरमे स्याद्व्यापहः ॥ १० ॥

ज्ङ्गणभक्तसिपुत्रायुः यशः श्रीपुण्यवर्धनः ।
प्रतविदजियस्वांतभदेचिनादरो गुरुः ।
सर्ववदियाप्रवीणोन्यो राघववेन्द्रेन्नवदियते ॥ ११ ॥

अपरोकषीकृश्रीशः समुपकेशतिभावजः ।
अपकेशतिप्रदाताह्नयो राघववेन्द्रेन्नवदियते ॥ १२ ॥

दयादाकृष्णिवरौग्यवाक्पाटवमुखाङ्कतिः ।
शापानुग्रहशक्तोऽनयो राघववेन्द्रान्नवद्वियते ॥ १७ ॥

अज्ज्ञानवसिन्तुभिःरांतसिंशयापस्मृतकिंशयाः ।
तन्द्राकम्पवचःकोऽथ्यमुखा यचेन्द्रयिदोद्भवाः ।
दोषास्तने नाशमायांति राघववेन्द्रप्रसादतः ॥ १८ ॥

ॐ श्री राघववेन्द्राय नमः इत्यष्टीकस्मरमंत्रतः ।
जपतिदभावतिन्नतिंश्च ईष्टीरथाः स्युरनसंशयः ॥ १९ ॥

हंतु नः कायजान्दोषानात्मात्मीयसमुद्भवान् ।
सर्वानपि पुमरथांश्च ददातु गुरुरात्तुमवति ॥ २० ॥

इति कालत्रयने नतिंश्च प्रार्थनां यः करोतिसिः ।
इहामुत्रापत्सर्ववष्टो मदीदते नात्र संशयः ॥ २१ ॥

अगम्यमहमा लोके राघववेन्द्रो महाशयाः ।
श्रीमध्वमतदुग्धावधिचिन्द्रोऽवतु सदाऽनघः ॥ २२ ॥

सर्वयात्राफलावाप्तयै यथाशक्तप्रदकृष्णिम् ।
करोमतिव सिद्धिस्य वृंदावनगतं जलम् ।
शरिसा धारयाम्यद्य सर्वतीर्थफलाप्तये ॥ २३ ॥

सर्वाभीष्टीर्थसिद्धिरथं नमस्कारं करोम्यहम् ।
तव सङ्कीर्तनं वदेशास्त्रार्थज्ज्ञानसिद्धये ॥ २४ ॥

संसारहेक्षयसागरे प्रकृतिहोत्रगाधे सदा दुस्तरने ।
सर्वावद्यजलग्रहरैनुपमैः कामादभिङ्गाकुले ।
नानाभिःरुमदुर्भ्रमहेमतिभयस्तोमोदफिनेतोत्कटे ।
दुःखतोक्त्वावधि समुद्धर गुरो मा मग्नरूपं सदा ॥ २५ ॥

राघववेन्द्रगुरुस्तोत्रं यः पठेद्भक्तपूर्वकम् ।
तस्य कुर्थादरिगोणां नवित्तसित्त्रया भवते ॥ २६ ॥

अंधोऽपि दिव्यदृष्टीः स्यादडेमुकोऽपि वाक्पतिः ।
पूरणायुः पूरणसम्पत्तः स्तोत्रस्यास्य जपाद्भवते ॥ २७ ॥

यः पविजेजलमतेने स्तोत्रेणैवोभिमंत्रतिम् ।
तस्य कृष्णगिता दोषाः सर्वे नश्यन्ति तत्क्षणात् ॥ २८ ॥

यद्वृंदावनमासाद्य पङ्गुः खण्डोऽपि वा जनः ।
स्तोत्रेणोने यः कुर्यात्प्रदकृष्णिनमस्कृतिम् ।

स जङ्घालो भवदेवे गुरुराजप्रसादतः ॥ २५ ॥

सोमसूर्योपरागे च पुष्यार्कदासिमागमे ।
योऽनुत्तममदिं स्तोत्रमष्टौत्तरशतं जपते ।
भूतप्रतेपशिचादपीडा तस्य न जायते ॥ २६ ॥

एतत्स्तोत्रं समुच्चार्य गुरोरवृंदावनांतकिं ।
दीपसंयोजनाज्ज्ञानं पुत्रलाभो भवद्ध्रुवम् ॥ २७ ॥

परवादजियो दवियज्ज्ञानभक्त्यादविर्धनम् ।
सर्वाधीष्टप्रवृद्धसिंघान्नात्र कार्या वचिरणा ॥ २८ ॥

राजचोरमहाव्याघ्रसर्पनक्रादपीडनम् ।
न जायतेस्य स्तोत्रस्य प्रभावान्नात्र संशयः ॥ २९ ॥

यो भक्त्या गुरुराघवेन्द्रचरणद्वंद्वं स्मरन् यः पठते ।
स्तोत्रं दवियमदिं सदा नहि भवेत्तस्यासुखं कश्चिन् ।
कथं त्वष्टिर्त्थसमृद्धिर्बे कमलानाथप्रसादोदयात् ।
कीर्तन्दिग्वदिता विद्वितरितुला साक्षी ह्यास्येत्त्र हि ॥ ३० ॥

इति श्री राघवेन्द्रार्य गुरुराजप्रसादतः ।
कृतं स्तोत्रमदिं पुण्यं श्रीमद्भरिह्यप्पणाभदिः ॥ ३१ ॥

इति श्री अप्पणाचार्यवरिचतिं श्रीराघवेन्द्रस्तोत्रं सम्पूर्णम्

भारतीरमणमुख्यप्राणान्तरगत श्रीकृष्णारपणमस्तु